

והולכים ושטים בכל העולם, ומחזירים על גופות בני אדם וסוככים למקומותיהם ולמטותיהם, ורואים את דיוקן המלך הקדוש ופחדים, שהרי התחזקו במטותיהם בדברי השם הקדוש. ובני אדם, נשמותיהם עולות כל אחת ואחת כראוי לה, והרי פרשוה. אשרי חלקם של הצדיקים שנשמותיהם עולות למעלה ולא מתעכבות במקום אחר שלא צריף.

בשנחלק הלילה, הכרוז עומד ומכריז, ונפתחים הפתחים. אז רוח אחת של צפון מתעוררת ומקישה בכנור דוד, ומנגן מאליה, ומשבחת את המלך, והקדוש ברוך הוא משתעשע עם הצדיקים בגן עדן.

אשרי חלקו של מי שמתעורר באותו זמן ועוסק בתורה, וכל מי שעומד באותו זמן ועוסק בתורה, נקרא חברו של הקדוש ברוך הוא וכן נקרא ישראל, ולא עוד, אלא שאלו נקראים אחים ורעים שלו, שכתוב (תהלים קפב) למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. ונקראים חברים של המלאכים העליונים והמחנות העליונים, שכתוב (שיר ח) חברים מקשיבים לקולך.

בשבא היום, הכרוז עומד ומכריז, ופתחים של צד דרום נפתחים, ומתעוררים כוכבים ומזלות, ופתחי הרחמים נפתחים, והמלך יושב ומקבל תשבחות. אזי כנסת ישראל נוטלת את אותם דברים ועולה, וכל אותם חברים אחרונים בכנפיה, ודבריהם באים ושורים בחיק המלך. אז מצוה המלך לכתב את כל אותם הדברים.

ובספר כתובים כל אותם בני היכלו, וחוט של חסד נמשך עליהם, שמאותו חוט מתעטר אדם

לא תרייהו ולערסיהו. וקמאן דיוקנא דמלכא קדישא, ומסתפי. דהא אתקפו בערסיהו במלי דשמא קדישא. ובני נשא, נשמתהון סלקין כל חד וחד כדחזי ליה, והא אוקמוה. זכאה חולקיהון דצדיקייא, דנשמתהון סלקין לעילא, ולא מתעכבי באתר אתרא דלא אצטריף.

כד אתפלג ליליא, פרוזא קאים וכריז, ופתחין פתיחו. פדין רוחא חד דסטר צפון אתער, ואקיש (דף כ"ב ע"א) בכנור דדוד, ומנגן מאליו. ושבחת למלכא, וקודשא בריה הוא משתעשע בצדיקייא כגנתא דעדן.

זכאה חולקיה מאן דאתער בההוא זמנא ואשתדל באורייתא, וכל מאן דקאים בההוא זמנא ואשתדל באורייתא, אקרי חבריה דקודשא בריה הוא וכנסת ישראל. ולא עוד, אלא דאלין אקרין אחים ורעים ליה. דכתיב, (תהלים קכב) למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. ואקרין חברים בהדי מלאכין עלאין, ומשריין עלאין, דכתיב, (שיר השירים ח) חברים מקשיבים לקולך.

כד אתי יממא, פרוזא קאים וכריז, ופתחין דסטר דרומא אתפתחו. ומתערין ככבים ומזלות, ופתחין דרחמין אתפתחו. ומלכא יתיב וקביל תשבחין. פדין כנסת ישראל נטלא לאינון מלין וסלקא. וכל אינון חברים אחידין בגדפהא, ומלייהו אתיין ושריין בחיקא דמלכא. פדין פקיד מלכא, למכתב כל אינון מלין.

ובספרא פתיבו כל אינון בני היכליה, וחוטא דחסד אתמשך עלייהו, דמההוא

בַּעֲטֵרַת הַמֶּלֶךְ, וּמִמֶּנּוּ פּוֹחֲדִים עֲלֵינוּנִים וְתַחְתּוֹנִים. הוּא נִכְנָס לְכָל שְׁעָרֵי הַמֶּלֶךְ. וְאֵין מִי שְׂיִמְחָה בִּידּוֹ. וְאִפְלוּ בְּזִמְן שְׂבַעֲלֵי הַדִּין עוֹמְדִים לְדוֹן אֶת הָעוֹלָם, אֵין דְּנִים עֲלֵיו דִּין, מִשּׁוּם שֶׁהָרִי גִרְשָׁם בְּרִשָׁם שֶׁל הַמֶּלֶךְ, שְׂנוֹדַע שֶׁהוּא מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ, וְלִכֵּן לֹא דְנִים עֲלָיו דִּין. אֲשֶׁרִי חִלְקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂמֹשֶׁת־דָּלִים בַּתּוֹרָה, וְכָל שָׂפָן בְּזִמְן שֶׁהַמֶּלֶךְ תָּאב לְדַבְּרֵי תּוֹרָה.

בֵּא וְרֵאָה סוּד הַדְּבָר, אֵין עוֹמְדַת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲלֹא בַּתּוֹרָה, וְכָל זִמְן שִׂישְׂרָאֵל בְּאַרְץ הַתַּעֲסָקוּ בַּתּוֹרָה, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל הֵיטָה שְׂרוּיָה עִמָּהֶם. כְּשֶׁהִתְבַּטְּלוּ מִדְּבָרֵי תּוֹרָה, לֹא יִכְלָה לַעֲמֹד עִמָּהֶם שְׁעָה אַחַת. מִשּׁוּם כֶּף, בְּשַׁעָה שְׂכֻנַּת יִשְׂרָאֵל מִתְעוֹרֶרֶת לְמֶלֶךְ בַּתּוֹרָה, מִתְחַזֵּק כְּחָה, וְהַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ שְׂמֵחַ לִקְבַּל אוֹתָהּ.

וְכִי זִמְן שְׂכֻנַּת יִשְׂרָאֵל בָּאָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְאֵין הַתּוֹרָה נִמְצָאָה עִמָּהּ, כְּבִיכּוֹל תִּשָּׁשׁ כְּחָה. אוֹי לְאוֹתָם שְׂמַחֲלִישִׁים אֶת הַכַּח שְׂלִמְעָלָה. מִשּׁוּם כֶּף אֲשֶׁרִי אוֹתָם שְׂעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, וְכָל שָׂפָן בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שְׂצָרִיף לְהַשְׂתַּפֵּחַ עִם כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. אֲזִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרָא עֲלָיו, (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדֵי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאָר.

רְבִי יוֹסִי פֶתַח וְאָמַר, (שם כב) מִשָּׂא דוּמָה אֲלֵי קָרָא מִשְׁעִיר שֹׁמֵר מַה מְלִילָה שֹׁמֵר מַה מְלִיל. אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאֵרוֹ הַחֲבָרִים בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת. אֲבָל מִשָּׂא דוּמָה, כָּל הַפְּעָמִים שִׂישְׂרָאֵל נִמְצָאוּ בְּגִלוֹת, נוֹדַע הַזִּמְן וְהַקֵּץ שֶׁלָּהֶם, וְזִמְן וְקֵץ שֶׁל אוֹתָהּ גְלוֹת. וְגִלוֹת אֲדוּם הוּא מִשָּׂא דוּמָה, שְׂלֹא הַתְּגָלָה וְלֹא נוֹדַע כְּאוֹתָן הַאֲחֵרוֹת.

זָפְאִין אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵייתָא, וְכָל שָׂפָן בְּהֵיִא שְׂעֵתָא דְּאַצְטְרִיף לְאַשְׁתַּתְּפָא בְּהַ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. כְּדִין קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא קְאָרִי עֲלֵיהּ, (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדֵי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאָר.

רְבִי יוֹסִי פֶתַח וְאָמַר, (ישעיה כא) מִשָּׂא דוּמָה אֲלֵי קוֹרָא מִשְׁעִיר שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה שׁוֹמֵר מַה מְלִיל. הַאי קָרָא אוֹקְמוּהָ חֲבָרֵיִיא, בְּכַמָּה אֶתֶר. אֲבָל מִשָּׂא דוּמָה, כָּל זִמְנִין דִּישְׂרָאֵל אֲשִׁתְּכָחוּ בְּגִלוּתָא, אֲתִיידַע זִמְנָא וְקֵצָא דְּלֵהוֹן, וְזִמְנָא וְקֵצָא דֵּהֵהוּא גְלוּתָא. וְגִלוּתָא דְּאֲדוּם, הוּא מִשָּׂא דוּמָה, דְּלֹא אֲתַגְלִיִּיא וְלֹא אֲתִיידַע כְּאֵינּוֹן אֲחֵרִינִין.

חוּטָא אֲתַעְטֵר בְּרִי נֶשׁ בְּעֵטְרָא דְּמִלְכָּא, וּמִנְיָה דְּחִלִּין עֲלָאִין וְתַתְּאִין, הוּא עָאֵל בְּכָל תְּרַעֵי מִלְכָּא, וְלִית מָאן דִּימְחֵי בִידּוֹי. וְאַפִּילוּ בְּזִמְנָא דְּמֵאֲרִיהוֹן דִּדִּינָא קְיִימִין לְמִידָן עֲלֵמָא, לֹא דִּינִין עֲלֵיהּ דִּינָא. בְּגִין דֵּהָא אֲתַרְשִׁים בְּרִשְׁמֵי דְּמִלְכָּא, דְּאַשְׁתַּמוּדַעָא דְּאִיהוּ מֵהִיכְלָא דְּמִלְכָּא, וּבְגִין דָּא לֹא דִּינִין עֲלֵיהּ דִּינָא. זָפְאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּצְדִיקֵיִיא דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵייתָא, וְכָל שָׂפָן בְּזִמְנָא דְּמִלְכָּא תָּאִיב עַל מְלִי דְּאוֹרֵייתָא.

תָּא חֲזִי, רְזָא דְּמִלָּה, לֹא קְיִימָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל קָמִי מִלְכָּא אֲלֹא בְּאוֹרֵייתָא. וְכָל זִמְנָא דִּישְׂרָאֵל בְּאַרְעָא אֲשִׁתַּדְּלוּ בְּאוֹרֵייתָא. כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שְׂרָאֵת עִמָּהוֹן. כִּד אֲתַבְּטְלוּ מִמְּלִי אוֹרֵייתָא, לֹא יִכְלָא לְקְיִימָא עִמָּהוֹן שְׂעֵתָא חֲדָא. בְּגִינֵי כֶּף, בְּשַׁעֲתָא דְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲתַעֲרַת לְגַבֵּי מִלְכָּא בְּאוֹרֵייתָא, אֲתַתְּקִיף חִילָהָא, וּמִלְכָּא קְדִישָׁא חֲדִי לְקַבְּלָא לָהּ.

וְכִי זִמְנָא דְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֶתֶת לְקָמִי מִלְכָּא, וְאוֹרֵייתָא לֹא אֲשִׁתְּכַחַת עִמָּהּ, כְּבִיכּוֹל תִּשָּׁשׁ חִילָהָא. וְוִי לְאֵינּוֹן דְּמַחֲלִשִׁין חִילָא דְּלַעֲיִלָא, בְּגִינֵי כֶּף,

זָפְאִין אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵייתָא, וְכָל שָׂפָן בְּהֵיִא שְׂעֵתָא דְּאַצְטְרִיף לְאַשְׁתַּתְּפָא בְּהַ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. כְּדִין קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא קְאָרִי עֲלֵיהּ, (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדֵי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאָר.

רְבִי יוֹסִי פֶתַח וְאָמַר, (ישעיה כא) מִשָּׂא דוּמָה אֲלֵי קוֹרָא מִשְׁעִיר שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה שׁוֹמֵר מַה מְלִיל. הַאי קָרָא אוֹקְמוּהָ חֲבָרֵיִיא, בְּכַמָּה אֶתֶר. אֲבָל מִשָּׂא דוּמָה, כָּל זִמְנִין דִּישְׂרָאֵל אֲשִׁתְּכָחוּ בְּגִלוּתָא, אֲתִיידַע זִמְנָא וְקֵצָא דְּלֵהוֹן, וְזִמְנָא וְקֵצָא דֵּהֵהוּא גְלוּתָא. וְגִלוּתָא דְּאֲדוּם, הוּא מִשָּׂא דוּמָה, דְּלֹא אֲתַגְלִיִּיא וְלֹא אֲתִיידַע כְּאֵינּוֹן אֲחֵרִינִין.